

pålæg om at afholde sig fra bestemte arbejder, kan direktoratet bestemme, at der uanset betingelsen for dagpengeret efter stk. 2 tillægges pågældende dagpenge som erstatning for tab af arbejdsfortjeneste som følge af pålægget.“

Stk. 4 ændres til stk. 5.

Til § 23.

I 1. punktum ændres „7“ til: „4“.

Efter 1. punktum indsættes som nyt punktum: „For så vidt den af ulykkestilfældet forvoldte arbejdsudygtighed har en varighed af mindst 10 dage, begynder dagpengene at løbe fra den 1. dag efter ulykkestilfældets indtræden.“

I sidste punktum udgår „dog tidligst fra den 7. dag efter ulykkestilfældets indtræden“.

Som nyt stykke indsættes:

„Stk. 2. Såfremt den tilskadekomne fra en arbejdsgiver i henhold til herom indgået overenskomst har modtaget dagpenge inden for de første 6 dage efter ulykkestilfældets indtræden, er arbejdsgiveren berettiget til at oppebære tilskadekomnes dagpenge efter denne lov, for så vidt og i det omfang der tillægges den tilskadekomne dagpenge i de nævnte dage. Udgår disse mere end arbejdsgiverens dagpenge, har tilskadekomne krav på det overskydende beløb.“

Til § 25.

I stk. 1, 1. punktum, efter „§ 44“ tilføjes: „dog højst $\frac{2}{3}$ af daglønneren beregnet efter en årsløn af 10 000 kr., eventuelt reguleret i henhold til bestemmelsen i § 44 A, stk. 1“.

Til § 27.

Til stk. 2 føjes som nyt punktum følgende:

„Det samme gælder, når en sygekasse udbetaler dagpenge i henhold til en sygelønsordning, der ikke hjemler ret til sygeløn samtidig med udbetaling af dagpenge efter denne lov.“

Til § 28.

I stk. 1 ændres ordene „og 3“ til: „og § 1 A“.

Til § 30.

Ordet „arbejdsgiveren“ ændres til: „en arbejdsgiver“.

Til § 34.

I stk. 2 udgår ordene „udsende en eller flere sagkyndige til at udøve kontrol på stedet med hensyn til rentenyderes erhvervs-evne eller“, og endvidere udgår stk. 2, sidste pkt.

I stk. 4, 1. punktum, ændres ordene „fastsættelsen af renten“ til: „fastsættelsen af invaliditetsrenten“.

Stk. 4, 2. punktum, udgår, og i stedet indføjes:

„Sådan genoptagelse til revision af invaliditetsrenten kan dog ikke finde sted, når der er forløbet 5 år efter rentens første fastsættelse, medmindre direktoratet i det enkelte tilfælde skønner, at den endelige invaliditetsgrad ikke kan fastsættes på det pågældende tidspunkt; i så fald fastsætter direktoratet inden udløbet af nævnte periode en frist for genoptagelse af sagen til endelig afgørelse.“

Til § 35.

I stk. 2 indføjes efter ordene „drager direktoratet“ følgende:

„— når anbringelsen strækker sig ud over indlæggelsesmåneden og den følgende måned —“.

Stk. 5 og 6 affattes således:

„Stk. 5. De i stk. 2-4 fastsatte bestemmelser finder efter forhandling med justitsministeriet også anvendelse på rentenydere, der hensidder til afsoning af straf, eller som er interneret i henhold til dom, eller som hensidder i varetægtsarrest, for så vidt angår et tidsrum, der ligger forud for en fældende dom i en straffesag.

Stk. 6. Ovenstående regler finder tilsvarende anvendelse på dagpenge efter denne lov.“

Til § 36.

I stk. 1 erstattes ordene „i særlige tilfælde,“ med: „når direktoratet med henblik på en bedring af den renteberettigedes erhvervsmæssige eller økonomiske forhold skønner det formålstjenligt,“.

Til § 38.

§ 38 affattes således:

„Stk. 1. Erstatningsbeløb, herunder de i § 39 omhandlede rentebeløb, der tilkendes umyndige personer, kommer dem til gode på den måde, som direktoratet bestemmer.“